

Afschrift.

IB. 1611

No. 1543

De Raad van Beroep voor de Directe Belastingen te Middelburg:

GEZIEN het beroepschrift van X kassier, te Z, bij den Raad ingekomen op 21 April 1926 en gericht tegen eene beschikking van den Inspecteur der Directe Belastingen te Y, d.d. 23 Maart bevorens, genomen op appellants bezwaarschrift tegen zijn aanslag in de Inkomstenbelasting over het belastingjaar 1925/1926, bij welke beschikking die aanslag werd gehandhaafd;

GEZIEN de aangevallen beschikking, het aangiftebiljet, het aanslagbiljet, het bezwaarschrift en het vertoogschrift van den Inspecteur, zoomede een rapport van den rijksaccountantsdienst te W;

GEHOORD in de vergadering van 20 October 1926 den Inspecteur voornoemd, vergezeld van den adjunct-rijksaccountant A te W en den appellant;

OVERWEGENDE dat appellant, die aangifte deed naar een belastbaar inkomen van F.3322,58, en werd aangeslagen naar F.10.000,- thans verzoekt, dat de aanslag worde geregeld naar het bij zijne aangifte opgegeven inkomen, vermeerderd met een bedrag van F.554,93, door hem genoten als inkomsten met assurantietransacties, welke bron van inkomsten door appellant bij het doen zijner aangifte buiten rekening was gelaten en alzoo naar een belastbaar inkomen van F. 3877,51 (in het beroepschrift staat abusievelijk F. 3877,78);

OVERWEGENDE dat blijkens de aangevallen beschikking, appellants aanslag is gehandhaafd, omdat niet was gebleken, dat, en zoo ja in hoeverre de opgelegde aanslag onjuist was en door reclamant niet was voldaan aan de ingevolge artikelen 70 en 74 der wet op hem rustende verplichtingen, doordat hij, volgens de wet tot het houden van boeken verplicht, bij een boekenonderzoek aangevangen voor de regeling van den aanslag door een door den Inspecteur aangewezen ambtenaar, dien geen volledige inzage van boeken heeft gegeven, immers de persoonsnamen in kasboek, depositieboek, rekening-courantboek en effecten- in- en verkoopboeken en effectennota's waren overplakt en hij, nader opgeroepen om ter Inspectie door overlegging zijner boeken en andere bescheiden de juistheid van het in zijn bezwaarschrift aangevoerde te staven, wel is verschenen, doch alleen een grootboek en een, als boven aangegeven, overplakt effecten-inkoopboek heeft vertoond;

OVERWEGENDE dat, behoudens een niet ter zake doend geschil omtrent de vraag, welke boeken ter Inspectie zijn medegebracht, en welke niet, in elk geval tusschen partijen vaststaat, dat, behalve het grootboek, en het kasboek, door den door den Inspecteur met het onderzoek belasten ambtenaar-rijksaccountant, inzage aan appellant is verzocht van andere

boeken, als depositboek, rekening-courantboek, effecten- in- en verkoopboeken bescheiden als effectennota's en deze boeken en bescheiden door den appellant niet anders zijn vertoond geworden, dan in dier voege, dat de namen der personen op wie de onderscheidene transacties betrekking hadden waren overplakt, en alzo, aan de inzage en controleering door den accountant waren onttrokken, waarop deze, nadat het onderzoek zooverre was gevorderd en hij van oordeel was, dat door die overplakking verder onderzoek onmogelijk, althans onvruchtbaar zoude zijn, het onderzoek heeft gestaakt en een nader onderzoek ter Inspectie evenmin tot resultaat kon leiden, vermits appellant wederom slechts bereid was, de bewuste boeken en bescheiden met overplakking, dus verberging van de namen der personen, te wier name de onderscheidene transacties waren gesteld, te produceeren;

OVERWEGENDE, dat in de eerste plaats behoort te worden beslist, of naast de overlegging van groot- en kasboek, ook de overlegging der overige hiervoren genoemde boeken kan worden gevorderd, in dien zin, dat weigering van overlegging daarvan tot de gevolgen leidt, welke bij de wet aan de niet-voldoening der verplichtingen ingevolge artikelen 70 en volgende der wet zijn verknocht;

OVERWEGENDE, dat deze vraag bevestigend behoort te worden beantwoord, immers naar het oordeel van den Raad een richtige controle van de door appellant opgegeven inkomsten alleenlijk door de inzage van groot- en kasboek, niet mogelijk is, althans niet in voldoende mate kan geschieden, indien de controleerende ambtenaar niet in de gelegenheid wordt gesteld, de in groot- en kasboek opgenomen cijfers en transacties te controleeren met de specifieke transacties welke de uitkomsten hebben gegeven, die in de hoofdboeken zijn vermeld, die op hun beurt noodig zijn, om de door appellant gedane opgaven van inkomsten te staven, en/of de desbetreffende door hem gevoerde beweringen te beoordeelen;

OVERWEGENDE dat derhalve, zoowel door den Inspecteur als door den door hem ter zake aangewezen ambtenaar, die hem daarbij wettelijk vertegenwoordigde, de overlegging dier boeken is verzocht en gevorderd;

OVERWEGENDE dat appellant zich in de eerste plaats beroept op het door hem in zijn beroepschrift genoemde bankgeheim;

OVERWEGENDE dienaangaande, dat den Raad van zoodanig geheim niets bekend is, immers geen enkel wetsvoorschrift den kassier, of handelaar in effecten of bankier zoodanige geheimhouding oplegt, zooals dit bijvoorbeeld bij de wet aan notarissen is opgelegd, zoodat dit beroep van den appellant faalt;

OVERWEGENDE dat hij voorts opwerpt, dat hij wel degelijk alle gevraagde boeken en bescheiden heeft voorgelegd, zoodanig, dat de ambtenaar daarvan geheel kon kennisnemen, slechts met uitzondering van de namen der personen op wie de onderscheidene transacties betrekking hadden, voorzoover die anderen dan banken betrof, en dat niet juist is, wat door der Inspecteur en den accountant wordt beweerd, dat behalve de namen dier personen, ook de omschrijving der transacties onzichtbaar was gemaakt;

OVERWEGENDE hieromtrent, dat het uit de ter vergadering van den Raad vertoonde boeken, den Raad is gebleken, dat daarin slechts de namen der personen en niet ook de omschrijvingen der transacties waren overplakt en dus nu slechts is te beoordeelen, of de overplakking der namen voorschreven, de overlegging der boeken zoodanig frustreert, dat deze daardoor niet meer konden strekken tot staving der aangifte en tot beoordeeling der beweringen van den appellant dienaangaande gedaan;

OVERWEGENDE dat dit voor elk bijzonder geval moet worden gezien, immers niet altijd en overal a priori is uit te maken, of en in hoeverre zoodanige overplakking het hiervoren omschreven gevolg heeft;

OVERWEGENDE dat in het onderwerpelijk geval, de appellant bij het doen zijner aangifte niet in aanmerking had gebracht de inkomsten door hem genoten uit het verrichten van assurantietransacties en aanvoerende, dat hij die onnadenkend aan de gevolgen voor de becijfering zijner inkomsten gebracht hebbende op zijn priverekening, op een desbetreffende vraag van den accountant wien ter oore was gekomen, dat appellant inkomsten uit zoodanige bron heeft genoten, tijdens het onderzoek de opgave alsnog heeft gedaan onder aantooning der desbetreffende rekening in zijne boeken;

OVERWEGENDE dat onder deze omstandigheden de accountant stellig gerechtigd was, te verlangen, dat hem de onderscheidene transacties door appellant in zijne boeken voorschrijven vermeld, in heur geheel, d.i. met mededelling der persoonsnamen werden voorgelegd;

OVERWEGENDE toch, dat nu eenmaal was gebleken, dat appellant onverschillig of dit opzettelijk, dan wel abusievelijk was geschied, zijne boekhouding zoodanig had ingericht, dat factoren die de gegevens om de hoegrootheid van zijn inkomen te doen kennen; waren verborgen, immers niet dan door kennisneming der specifieke transacties waren te controleerende accountant, wilde hij nasporen, of wellicht, eveneens, hetzij met, hetzij zonder opzet, ook andere transacties dan die, welke op assurantie betrekking hadden, door appellant voor eigen rekening gedaan, voorkwamen onder andere hoofden der meergemelde boeken, ook die hoofden van rekening had te kennen, en dus terecht de kennisneming daarvan heeft verlangd, en toen die hem daadwerkelijk werd geweigerd, het onderzoek terecht heeft gestaakt terwijl, nu appellant, ook ter Inspectie bij die weigering van inzage, onder deze omstandigheden, die weigering medebrengt het niet geheel voldoen aan de verplichting den appellant bij artikel 70 der wet opgelegd zulks met de gevolgen daaraan bij artikel 74 e.v. dier wet verknocht;

OVERWEGENDE dat derhalve de bestreden beschikking met juistheid is geweest, en deze behoort te worden bevestigd, tenzij den Raad mocht zijn gebleken, dat, en zoo in hoeverre de opgelegde aanslag onjuist is;

OVERWEGENDE dat daarvan den Raad niet is gebleken, immers hem op geene wijze is aangetoond of aannemelijk gemaakt, dat appellant het door hem in aanmerking gebrachte inkomen niet zoude hebben genoten;

OVERWEGENDE dat het beroep derhalve is ongegrond;

GELET op de artikelen 10 e.v., 70 e.v. 80, 90 der wet op de Inkomstenbelasting 1914, 13 en 16 der wet van 19 December 1914, Stbl. 564

VERKLAART het beroep ongegrond;
BEVESTIGT de aangevallen beschikking;
HANDHAaft den aanslag.

Aldus gewezen door den Raad
van Beroep voornoemd op 20 November 1926

(get) de Veer   Voorzitter,

(get) J.J.Heijse   Secretaris,

Afschrift aangeteekend
verzonden op 17 Jan. 1927
aan den Inspecteur voornoemd
en aan den appellant.-

Voor eensluidend afschrift:
De Secretaris voornoemd:

w.g. J. Heijse